

Hvør segði einki arbeiðsloysi?

Nei, so væl stendur ikki til í Føroya landi. Teir, ið halda fast við, at arbeiði er til allar vinnuferar hendur, lúgva — nakrir kanska tí teir ikki vita betur, men teir flestu við vilja.

Hvat hevur verið og verður gjørt til tess at fáa haldgott yvirtil yvir okkara arbeiðsloysi. Svárið er tianverri einki. At so skal vera er bæði synd og skomm, i einum samfelagi, ið sigur seg virka fyri vælferð hins einstaka.

Royndir hava verið gjørdar fyri at ávirka myndugleikarnar til at seta á stovn arbeiðsloysis-ávisingarstovu, men til fánýtis. Ikki tí, tað var ikki eiti á vælvild, málið fekk, serstakliga uppundir næstseinasta løgtingsval. Men eingin av okkara fólkavaldu hirdu so frægt sum at taka tað fram aftur.

Alt gott um tað, at føroyingar kanska duga at laga seg nokunlunda eftir starvsmøguleikunum, ið so skiftandi koma fyri á arbeiðsmarknaði okkara, men harfyri skuldi skylda samfelagsins til at stuðla teimum, sum kortini falla

niðurimillum, ikki verið minni — ella sum nú, eingin.

Men afturhaldsreipið i hesum døgum er annars óført. Tað má ikki grettast við einum orði, at vit snøgt sagt ikki eiga — »nokk sagt«. Tað má ikki fram, at hin i mongum færum undirlenti føroyski løntakarin yvir skattin og saman við arbeiðsleyssum dænum figgar stóran part av sokallaðu nýggju vinnutólum okkara.

Dyljast má sum mansmorð, at undanfarna samgonga ongan miðvísan fiskivinnu-, idnaðar- ella annan politikk hevur rikið. Hetta, hóast hon burt út hevur viðgingið hetta ferð eftir ferð.

Heldur ikki varð rikin annar arbeiðsmarknaðarpolitikkur enn tann, at innanhóla vanligu lönirnar, sum eftir bert fyra árum fullu i virði við 20—25 prosentum. Og so mikið sum at viðurkenna, at tørvur er á arbeiðsávisan, var ikki talan um.

Nei, okkara størsta »aktiv« úteftir er framvegis i borgarligum eygum hetta, at vit sum einstaka land i okkara heims-

parti fáast ikki við tant og fjas sum t.d. arbeiðsloysisstuðul, at feudalisman neyvan er størri á okkara leiðum enn i Føroyum. Styrki okkara sigst i hesi »upplýstu« tíð at vera, at »vit« eiga heimsins besta verkafólk, sum letur sær alt lynda.

Slíkt fólk, slíkir breiðpolitiskir dýrgripir, lata seg ikki orkymla av tómum búkum og rættarloysi. Nei, uppalingin er fullkomin. Hetta er meira enn sigast kann um verkafólkið i teimum londum uttan um okkum, sum við rætti ógvast yvir okkara figgarliga óskil seinastu árin.

Hetta er tianbetur ikki almannahugsan og avgjørt heldur ikki hugsan verkafólksins, men syndarlaga hugsjónarstöði teirra borgarliga, sum móti betri vitan ikki vilja viðganga, at teir mestsum hava rikið okkum á húsa-gang.

Vend má koma i - og ivaleyst kemur hon eisini. Vón mín skal vera, at uppruddingin verður munagóð og at arbeiðsmarknaðarviðurskiftini i hesum sambandi verða gjølla kannað og at ábøtur, eitt nú arbeiðsávisan, verða framdar so tað munar.

R.

Umrøða Dimmalættingar frá býráðsfundi i Klaksvík

»Formaðurin sleit fundin, tá ið tvey mál vóru eftir, ti býráðslimir úr andstöðuni læt sinni fara av við sær«.

Undir hesari yvirskrift skrivar Dimmalætting leygardagin og skoytir uppi, at undirritaði hevði óheviskan atburð og læt sinnið fara við sær og av hesum grundum bleiv fundurin slitin.

Tað harmar meg, at blaðið á ein slíkan hátt heingir meg út uttan grundgeving.

Til umtalaða býráðsfund, sum Dimma refererar frá, hevði minnilutin eitt broytingaruppskot til Joensen & Olsen málið, men sum Dimma ikki hevur tikið við, og tað kanska av góðum grundum, ti býráðsformaðurin vildi ikki vita av hesum skrivi (uppskoti) sum var soljóðandi:

»Undirritaðu býráðslimir seta fram uppskot um, at P/F Joensen & Olsen fær byggiloyvi, sum gongur út 28/2-85, langt til sama dato sum hinir, sum hava fingið byggiloyvi á nýggja havna-okinum á vestursíðuni.

Her verður hugsað um P/F Klaksvíkar Roykivirkir og Anthonius Olsen o.fl.

Um P/F Joensen & Olsen tá hevur eitt fullfiggjað projekt klárt, men kanska ikki er ført fyri at fáa neyðuga figging til vega, vilja vit umhugsa at koma við uppskoti um, at Klaksvíkar kommuna setir eina ávísu upphædd, sum partapening i virkið. Sjúlvandi er hetta treytað av, at vit tá meta, at projektið hevur móguleikar i framtíðini og kann skapa arbeiðspláss.

Grundgeving

P/F Joensen & Olsen er eitt gamalt felag her i býnum við fleiri arbeiðsplássum. Vit vita eisini, at teir seinastu tíðina hava havt fleiri figgarligar trupulleikar at dragast við. Møguliga eru hesir trupulleikar við at lætta nakað.

Vit meta tí ikki, at teir hava havt orku til at hugsa um nakað projekt i seinastuni. Við at taka byggiloyvið frá teimum nú, kann verða vandi fyri, at aðrir koma at byggja

har, soleiðis at teir verða forðaðir fyri at fáa nakað nýtt igongd, sum kanska i seinasta enda kann hava tann vanda við sær, at felagið stæðgar, og fleiri arbeiðspláss verða færri i býnum.

Við hesum grundgevingum loyva vit undirritaðu býráðslimir, at seta omanfyri nevnda uppskot fram.

Óli E. Heinesen — Simin P. Hjelm — Olvheðin Jacobsen — Karl H. Joensen.

Tá ið so atkvøðast skuldi um meirilutauppskotið frá havnanevndini, sum segði, at um Joensen & Olsen ikki hevði nakað ítøkiligt til 28. febr. 85, so skuldu teir missa ókið, vildi ein av meirilutanum hava eitt broytingaruppskot við, men hvussu hetta uppiskoytið ljóðaði, fekk ein ongantið skil á, og hetta uppiskoytið hevur Dimma heldur ikki við og tað av góðum grundum, og tað var hesari mannagongd eg átaladi.

Men tá ið so hetta málið við Joensen & Olsen var avgreitt, varð farið undir næsta mál á skránni, og undir hesari viðgerðini

Framhald á síðu 13

Suðuroyingar seta sparipengarnar í

SUÐUROYAR SPARIKASSA